

1513 YILINDA RUM EYALETİNDE ŞÜPHELİ TİMAB SAHİPLERİNE AİT BİR LİSTE *

Jean-Louis BACQUÉ-GRAMMONT

Sunduğumuz belge, bildiğimize göre şimdiye kadar yayımlanmamış fakat bilinen bir belgedir. Çeyrek asır önce Çağatay Uluçay, İkinci Bayezid'in şehzâdeleri Selim, Ahmed ve diğer oğulları arasında taht kavgaları konusunda klasik duruma geçmiş çalışmasının bir dip notunda bu liste varlığına işaret etmekte idi¹ :

1513 yılı başında Amasya'nın Yavuz Selim'in adamları tarafından kesin bir şekilde alınması üzerine «Ahmet ve oğulları taraftarlarının isimleri tesbit edilerek tanzim edilen defterleri pâdişâha² arzedilmişti. Burada enteresan kayıtlar vardır. Tokat, Beyhisar, Kedegre, Kavak, Bafra, Sonisa, Amasya, Çorum, Ladik ve Karahisar'da Sultan Ahmed taraftarları ve Kızılbaşların adları, ne iş gördükleri yazılıdır. Aynı zamanda sultan Ahmed'in Amasya'ya geldikde kaçıp Kastamonu'ya Karaca Paşa'ya varmış olanların adları da yazılıdır. Keza Sultan Murad ile kaçanların isimleri kayıtlıdır (...)*.

Topkapu Sarayı Arşivi'nin D. 10149 numaralı belgesi, bu şekilde tasvir edilen olup bittileri ve olayları neden ve sonuç

* Bu inceleme, Paris'teki «Centre National de la recherche Scientifique» in Equipé de Recherche Associée (E. R. A.) nin 57 numarasında kayıtlıdır.

olarak yakalamağa çalışan tarihçinin ilgisini kamçulamıyacak kadar karanlık ve dağınık bir liste gibi görünmektedir. Gerçekte, belge sonuna kadar okunduğu takdirde, tam olarak yayımlanmasının yerinde olacağı kolayca anlaşılır.

Belgemiz akordeon gibi katlanmış uzunca bir varaktan ibâret olup dört sütun üzerinden yazılmıştır. Başlangıcı «hâtıme» (in fine) olarak son sütunun altında bulunmaktadır. Sonda yer alan bu başlangıçta; yazarın «ber-mucib-i emri pâdişâhî» Rum eyâletinde «Sultan Ahmed'e varan ve varın-yan tâifenin ki ellerinden hayr ve şerr gelür anlar gibi kimesneleri»n bir listesini yaptığını ve muhtevasında bulunan tımarların tezkeresi ile beraber kendilerini ibraz edecek bazı kişilerle beraber bu listenin İstanbul'a gönderildiğini kaydetmektedir. Bundan anlaşılıyor ki, bu listede yer alan kimseler, ahâlinin muayyen bir gurubunu teşkil ediyordu. Devrin ve günün şartlarına göre durumları özel dikkat ile gözden geçirilecek tımar sâhiplerini ihtiva ediyordu.

Gerçekten siyâsî ve sosyal düzenin kopma noktasına geldiği dönemler, Anadolu toplumu, çatışan güçler ve gerilim üzerine çok ilgi çekici bilgilerin toplanmasını sağlayan anlardır. 1511-1512 de bu çekişmeler, Kızılbaş hareketi ve II. Bayezid'in oğulları ve torunları arasındaki rekabet şekli altında belirlenmektedir. Devrin kaynakları okunduğunda, günün ekonomik ve sosyal koşullarının hizipleşmeye yol açtığını ve halkın şu veya bu hizbin davasını benimsemek zorunda kaldığı kolayca anlaşılır. Bu görüş açısından göçebe ve yarı göçebe etrâk hayat tarzına bağlı orta Anadolu Sipâhilerinin durumu çok ilginçtir. Çünkü bunların bir kısmı 1520 ve 1526-1527 geniş çaplı kızılbaş isyanlarına katılmış olarak görülecektir. Rum vilâyetinin, ön nâhiyesindeki altmış dört tımar sâhibinin son aylarda tuttuğu tarafı da belirten bir metnin önemi böylece ortaya çıkar.

Kuşkusuz D. 10149 numaralı belge tâm değildir. Belgede yer alan nâhiyeler eyâletin ancak küçük bir bölümünü kapsamaktadır. Kızılbaşlığın geleneksel ve koyu ocağı sayılan Turhal, Zile ve Mecitözü nâhiyeleri belgede yer almamışlardı. Bu ilgi çekici bölge belkide ayrı ve özel bir rapora konu olmuştu.

Diğer taraftan, sözü geçen on nâhiyede mevcut timar erbabının sayısı belge muhteviyatmdakinden daha kalabalık olması lâzım gelir. Durum ne olursa olsun, eldeki liste, uygun zemin ve zaman içinde yerleştirildiği takdirde belgenin getirdiklerinin önemi inkâr edilemez. 1513 ten evvel ve sonra bu bölgede vukua gelmiş timar tevcihlerine ait listeler bulunup yayınlandığı zaman, isme göre tanzim edilmiş olan bu liste gerçek önemini kazanacaktır⁴. Çok duyarlı olan bu bölgenin sipahi ortamının incelenmesinde, hizmet sâhiplerinin vazifeye devamı, bunların değiştirilmesi ve bunlar sâhiplerinin davranışlarında muhtemel değişmelerin tesbitinde bu liste çok önemli bir ip ucu olmaktadır. Fakat henüz o noktaya gelinmiş değildir. Bundan sonra bu uğurda sarfedilmesi gereken gayretler alçak gönüllülüğe götürmeli fakat bu listenin vadettiği sonuçlar çabaları kamçılmalıdır.

D. 10149 sayılı belgenin tarih ve menşei sorun yaratmaktadır. 1512 yılı askerî harekâtı sırasında, Ekim ayında, bilindiği gibi, Şehzâde Ahmed bir baskınla eski ikamet yeri olan Amasya'yı baskın sonucu ele geçirmiş ve Selim I. sancak beyi olarak atadığı Mustafa Paşa oğlu Davut Paşa mukavemet göstermeden şehri teslim etmiştir. Belgemizin bir çok yerinde şehzâdenin Amasya'daki bu kısa ikâmetine işâret etmekte ve «Şehzâde Sultan Ahmed Amasya'ya geldikde» yanına varanlar ve varmayanlar şeklinde söz etmektedir. Ahmed, bir kaç hafta sonra, Aralık sonunda oradan kesin ayrıldı. Kısa bir müddet sonra, Selim I. Rum beylerbeyliğine Şadi Paşa'yı tayin etmiş ve yeni vali 1513 yılı Şubat ayının sonlarında Amasya'ya girmiştir. Yeni beylerbeyine eyâlette Kızılbaşlığa meyletmış şahıslar hakkında bir soruşturma yapmak ve genellikle son ayların olayları sırasında herkesin oynadığı rolü ortaya çıkarmak görevi verilmiştir. Amasya kadısı Yegânzâde Şemsüddin Ahmed Efendi bin Yusuf Çelebi, müftü ve selâtin vakıfları mütevellisi Fenârizâde Zeynüddin Mehmed Efendi bir komisyonu idâre ederek, sonuçlarını bir sicil halinde sultana sunmuşlardır⁵... Pek muhtemeldir ki D. 10149 sayılı vesika bahse konu olan soruşturmanın bir kısım sonuçlarını kapsamakta ve belki de, Şâdi Paşa

tarafından itinalı bir şekilde imzalı ve mühürlü bir rapora ek olarak Selim I.e sunulmuştur. Vesikamız, Anadolu'nun yaşadığı büyük kargaşadan sonra ve imkânlar elverdiği sürede «Temizleme hareketi»nin meşru yollarla yapıldığını açık olarak ortaya koymaktadır.

Çeviri : Lütfi GÜÇER

*
**

Belge D. 10149

**SURET-İ DEFTER OLDUR KI VİLÂYET-İ RUM'DAN BA'Z-I
KİMESNELERİ BEYÂN EDER**

Nâhiye-i Tokat

Şükrullah Beg karındaşı Mustafa Beg' oğulları ve Sinan Beg veled-i Şeyh Hasan Beg, ammâ mezkûrlar merhûm Sultan Ahmed⁶ Amasya'ya geldükde varmayub Sivas'a varub kat'an Sultan Ahmed'e mütaba'at eylememişlerdir ve aslâ kızılbaş olmak ihtimali dahi yokdur.

Yıldızlı oğlu Emirza ve Abdullah ve Kasım ve Şah Veli,⁷ ammâ mezkûrlardan Kasım ve Şâh Veli Sultan Ahmed'e tâbi olmayub Sivas'a varmışlardır.

Horos oğlu Mustafa Beg ve karındaşı

Dokuz oğlu Cüneyd Beg

Mehmed Çelebi ve Hasan Çelebi evlâd-ı Toz

Tozanlı oğlu Kılıç Beg

Tozanlı'dan Halil Beg

Tozanlı'dan⁸ Üveys Beg; ammâ mezkûr Sultan Ahmed'e gehmeyüb Kızılbaşla mücâdele ve muharebe etmekde kusûr komamışdur.

Müşâlimli⁹dan Dede Beg; Sultan Ahmed bu def'a Rum'a geldikde mezkûre Tokat çeribaşılığm¹⁰ virmiş.

Aşçı Ali Beg

Mezkûrun güvegüsü Borak (Barak) Beg oğlu Ali Çelebi.

Veli Çelebi ve Lutfi Çelebi evlâd-ı Bazarlı¹¹ oğlu Mustafa Beg

Hızır Beg veled-i Bayâd Beg, Tozanlı'dan karındaşı Hasan Beg kızılbaşla gitmişdür.

Nâhiye-i Nikhisâr¹²

Ahmed Çelebi veled-i Dilki Sinan

Nâhiye-i Gedegra¹⁶

Mehmed Çelebi ve Elvend evlâd-ı Tacüddin beg ; Mezkûrlar Sultan Ahmed Amasya'ya geldükde kaçub Kastamoni'ye Karaca Paşa'ya varmışlardır ve mezkûrlarun birâzerleri Ahmed Çelebi ve Hasan Çelebi merhûm Sultan Ahmed Amasya'ya geldükde beglerbegi ile bile bulunub tutulub sonradan bir suretle kaçub Kastamoni'ye varmışlardır. Ve Şâhbeg birâzer-i iyşân Sultan Ahmed'ün sipâhi oğlanlar ağasıydı ammâ mezkûrûn bi'l-fi'il südde-i Sa'âdet'e varmışlardır.¹⁴

Tursun Beg veled-i Ali Beg : Sultan Murad'a tâbi' olub kızılbaş olub Sultan Murad gidecek mezkûr yine bunda kalmışdır.¹⁵

İbrahim Beg ve oğlu : Kızılbaş olmuşlardır.

Nâhiye-i Kavak¹⁶

Kavak çeri başısı 'Ali Çelebi ve karındaşı 'İsa ve karındaşı oğlu Mehmed Çelebi : mezkûrlar Sultan Murad'a tâbi' olub kızılbaş olmuşlardır.

Nâhiye-i Bafra¹⁷

Bafra çeribaşısı Musa Beg **بالى**

Nâhiye-i Sonisa¹⁸

Ali Çelebi ve Mahmud Çelebi ve Mehmed Çelebi evlâd-ı Kaya Çelebi Sonisa çeribaşısı : ammâ mezkûr Ali Çelebi Sultan Ahmed'e tâbi' olmayub Yeni Şehir kal'asma varmışdır.

Nâhiye-i Amasya

Eski çeribaşısı oğlu Mahmud Çelebi

Çitlu oğlu Hâzır Beg

Amasya çeribaşısı karındaşı Ya'kub Çelebi

Mahmud veledi Tura ve oğulları

Kara Çelebi veled-i Derviş Ağa : mezkûrm bir oğlu Sultan Murad'la bile gitmişdür.

Bayezid birâzer o

Ali Çelebi veled-i Hacı Nevrûz

Bekler (?) Ağa veled-i Mehmed Çelebi

Hamza Beg veled-i Atabeg : Mezkûrun Kızılbaşda bir kimesneye ta'allukı vardır.

Bâli Beg veled-i Begi Beg

Dülbendbaşı oğlu

Buğdaylı oğlu Ali Çelebi

Nâhiye-i mezbûrede olan Kızılbaş bunlardır ki zikrolunur.

Hasan veled-i Bardakçı

İlyas Beg oğlu

Bâlî Çelebi veled-i nâib Abdullah

Kapıcı Mustâfa'nın iki oğlu

Kasım Beg veled-i Abürrezzâk

Çivril'den¹⁹ Oruc Beg oğlu

Ağırılı veled-i Karamanlı

Ali Çelebi veled-i Yaraş

Himmet Ağa oğlu

Süleyman veled-i Şeyh Hasan Beg

Ağa Beg oğlu

Eski Şahinci başı oğh Haydar

Nâhiye-i Çorum

Sultan Ali defterdarı Acem Sinan oğlu Sinan Çelebi

Kattâr²⁰ oğlanlarından Gönleksiz ve karındaşı ve Şehsuvâr nâm kimesne

Sa'dülniülk oğlu

İnallu'dan Hasan Beg oğlu Sultan Murad'ladur

Nâhiye-i Ladık²¹

Seydi Nuruddin Sultan Murâd'a tâbi' olub kızılbaş olub cem'iyet dahi etmişdür.

Nâhiye-i Müşâlimun Karahisar²²

Müşâlim oğh Bâlî Beg ve iki oğlu ammâ büyük oğlu Sultan Ahmed'in 'ulefçi başısıydı.

Müşâlimlu'dan **JK** Mansûr: Mezkûr kızılbaş olub haylı fesâd etmişdür.

Südde-i Sa'âdetden hükm-i cihan-mutâ' vârid olub mazmûn-i şerifinde şöyle emrolunmuş ki vilâyet-i Rum'da Sultan' Ahmed'e varan ve varmıyan tâifenün ki ellerinden hayr

ve şerr gelür anın gibi kimesneleri 'arzınla irsâl idesin deyu varanı ve varmıyanı ellerine virdüğün 'arzda i'lâm idesin. Eyle olsa ber-muceb-i emr-i pâdişâhi ellerinden hayr ve şerr gelen kimesneleri esâmileriyle ve halleri ve evsâflarıyla defter olunub irsâl olundu. Eyle olsa her biri 'arzla veya tımarları tezkeresi birle irsâl olanda varan deftere dahi nazar olunub ahvâlleri ma'lûm oluna ba'zî bu tâifenin mecalleri olmayub cümle bir yerden varmağa kabiliyet olmaduğı ecilden te'enniyle irsâl olunur. Şöyle ma'lûm oluna.

*
*

NOTLAR

1 Çağatay Uluçay «Yavuz Sultan Selim nasıl padişah oldu» (3. bölüm), *Tarih Dergisi*, VIII. /11-12, 1956, s. 192, not 68. 1511-1513 olayları için bk. Hanna Sohreweide, «Der Sieg der Safaviden in Persien und seine Rückwirkungen auf die Schiiten Anatoliens im 16. Jahrhundert», *Der İslam*, LX, 1965; Salahettin Tansel, *Yavuz Sultan Selim, İstanbul-Ankara 1969*; Petra Kappert, *Die osmanischen Prinzen und ihre Residenz Amasya im 15. Jahrhundert*, Leiden 1976.

2 Yavuz Sultan Selim

3 İleride görüleceği gibi aslında Niksar olmalıdır.

4 Irène Beldiceanu-Steinherr, Gilles Veinstein ve Mihnea Berindéi'in «Rum eyâletinde tımar tevcihleri (XV. asrın sonu ile XVI. asrın başı)» konusunda sürdürdükleri incelemeyi kastediyoruz.

5 Bu son bilgileri Amasyalı Abdi-zâde Hüseyin Hüsameddin'in *Amasya Tarihi*, c. III., İstanbul 1927, s. 272 den alıyoruz. Kuşkusuz, hemen hemen hiç kaynak vermeyen bu sakıncalı yazarın verdiği şüpheli bilgileri doğrularından ayırmak çok güçtür. Bununla beraber, bundan dolayı onu tamamiyle ihmal etmek doğru olamaz. Özellikle üzerinde çalıştığımız bu son olayda müellifimizin nakilleri tamamiyle doğru görünmektedir.

6 Sultan Ahmed'in 24 Nisan 1513 te, Yenişehir'de Selim I.e yenik düştükten hemen sonra boğdurulduğu malumdur. Bu bilgi, belgenin tarihini belirlemek bakımından faydası vardır.

7 Bu dört kardeş arasından, bizim Ankara'da Eylül 1981 de toplanan Türk Tarih Kurumunun IX. genel kongresi zabıtlarıyla basılmakta olan «Seyyid Tamam, un agitateur hétérodoxe à Sivas (1516-1518)» tebliğimizde yayımladığımız Topkapusarayı Arvivi'nde E. 6188 numaralı belgenin mühtemel düzenleyicisi olarak Şah Veli'yi biliyoruz. E. 6188 ve 10149 sayılı belgeler bu kişi hakkında birbirini tamamlayan bilgiler vermektedirler. Yukarıki kayde göre 1512 yılı sonlarında Sivas'a iltica eden Şâh Veli Yıldızoğlu ile, Osmanlı ordusu Suriye'de ilerlerken Sivas'ta meydana gelen karışıklar hakkında 1518 de Yavuz Sultan Selim emriyle rapor hazırlıyan Şah Veli aynı şahıs olup o zamandan rapor tarihine kadar da Sivas'tan ayrılmamıştır. Bu zatı, bizim *Archivum Ottomanicum*, sayı 7 de çıkacak olan «Türk-Safevî araştırmaları III., Şâh Veli bin Şeyh Celâl isyanı hakkında belgeler ve notlar» adlı makalemizde anılan ve 1520 kızılbaş ayaklanmasının

elebaşlarından olan Şâh Veli'den ayrı tutmak lâzımdır. D. 10149 numaralı belgede anılan Yıldız oğlu ile Tokad ilinde Yıldız toponyme'i arasında bağlantı kurulabilir. Türkiye'de Meskûn Yerler Kılavuzu (TMYK). cII. de bugün Sivas ilinde Yıldızeli adında bir ilçe ve bu ilçenin Çırçır bucağına bağlı Yıldız adında bir muhtarlık vardır. Bu ilçe merkezinin 5 kilometre kadar kuzeyinde de yüksekliği 2537 meyreyi bulan Yıldız dağı vardır. Bk. Harita Genel Müdürlüğü, 1/200 000 lik Türkiye haritası, Reşadiye paftası, Ankara 1497, s-93.

8 Evlâd-ı Toz, Tozanlu oğh, Tozanlu'dan lakabını taşıyan aile veya aşiretin bugün İpsile adını taşıyan Sivas ili, Hafik ilçesi bucak merkezinden ileri gelebilir. TMYK. s. 541. Bunun hemen kuzeyinden Yeşilirmak'm bir kolu Tozanlu ırmağı geçer. Bk. Harita Genel Müdürlüğü yukarıda anılan pafta, P-98.

9 Bk. aşağıda belgenin IV. bölümü.

10 Çeribaşı veya ser-'asker nâhiyedeki sipahi birliği kumandadır.

11 Bunun Turhal kazasına bağlı Pazar muhtarlığı toponim'i ile ilgisi olabilir. TMYK., s. 904; HGM., Amasya paftası, 1951, p-88.

12 Yörede Beghisar diye bir yer bilinmediği Çağatay Uluçay'ın okuyuşunda yanlışlıktan kuşkulaniılmaktadır. Zira, aksine, yörede Niksar (Neocaesarea) vardır ve Evliya Çelebi, Seyâhatname'sinde (c. II. İstanbul 1314/1897-98, s. 389) «Niksar'ın aslı Nik-hisar ya'ni iyi kal'e demektir» diye yazdığına göre kelimeyi Nikhisar okumak doğru olur.

13 Bugün Vezirköprü Samsun ilinin bir ilçe merkezidir. Bk. TMYK, s. 1107; Yavuz Cezar, «Bir âyanın muhalefâtı: Havza ve Köprü kazaları âyanı Kör İsmail-oğlu Hüseyin», Belleten, XLI, sayı 161, 1977, s. 43, not 3.; Gedegra için ayrıca bk. Evliya Çelebi, age., s. 400; Franz Taeschner, Das anatolische Wegenetz nach osmanischen Quellen, I., Leipzig 1924, s: 222.

14 Karaca Ahmed b. Cafer Yavuz Selim'in Sinob sancak beyidir. Şehzâde Sultan Ahmed gelip Amasya'yı zabtettiğinde 1512 de bunun hareketlerini izlemek üzere gelip, Kastamonu'de yerleşti. Aynı amaçla gelen ve geçici olarak Tosya'da karargâh kuran Selim'in muteemed adamlarından Bıyıklı Mehmed ile sıkı işbirliği yapmıştır. Bk. Çağatay Uluçay, agm, s. 192-194. Şehzâde Sultan Ahmed'in gelişinde Ahmed ve Hasan Çelebi bin Tacüddin'in buluştukları beylerbeye gelince bunun, şehzâde tarafını tutan Mustafa Paşa b. Davut Paşa olması lâzımdır. Amasyalı Hüseyin, age inde Tacüddin Paşa'nın sözünü ettiği üç oğlundan Şâh Beg ve Hasan Beg'in Gedegral oldukları anlaşılıyor. Bk. Çağatay Uluçay, agm., s. 192-193., not 69.

15 1512 yazında babası tarafından Amasya muhafazasına tayin edilen Şehzâde Murâd bin Ahmed açıkça kızılbaşlığı kabul etmişti. O sıralarda Doğu Anadolu'nun safavî valisi olan ve Şâh İsmail'in talimatına göre hareket eden Nur Ali Halife saflarına geçti. 1513 Şehzâ-

de Sultan Ahmed kesin bir bozguna uğratıldığında Murad İran'a geçti ve orada bilinmeyen bir tarihte öldü.

16 Kavak bugün Samsun ilinin bir ilçe merkezidir.

17 Bafra bugün Samsun'un bir ilçe merkezidir.

18 Sonusa bugün Tokat ilinin, Taşova ilçesinin bir bucağıdır. Bk. TMYK., s. 990; Evliya Çelebi, age., s. 390; William J. Hamilton, Researches in Asia Minor, Pontus and Armenia, c. I., Londra 1842, s. 340; F. Taeschner, age., tablo 29.

19 TMYK.na göre bizi ilgilendiren bölgede Çivril adını taşıyan iki muhtarlık tesbit etmektedir. Bunların ilki Samsun merkez ilçesine bağlıdır ikincisi de Tokat ilinde, Turhal ilçesine bağlıdır. Bk. HGM., «Samsun», ğ-86 ve «Amasya», ö-86.

20 Faruk Sümer, Oğuzlar (Türkmenler), Tarihleri, boy teşkilâtı, destanları, Ankara 1972, s. 182 de Çorum sancağında bir Katâr kazasının varlığından söz etmektedir. Ne TMYK ve ne de HGM. de bu isimde bir yer (toponyme) bulamadık.

21 Ladik, Samsun ilinin bir ilçe merkezidir. Bk. TMYK., s. 274.

22 Bugün Yozgat ilinde, Akdağmadeni ilçesine bağlı bir muhtarlık vardır, Bk. TMYK., s. 848; HGM., «Akdağmadeni», 1948, v-84; T. C. Dahiliye Vekâleti, Son teşkilât-ı mülkiyyede köylerimizin adları, İstanbul 1928, s. 1049: Mûş 'Ali Kal'esi; Paul Wittek, «Von der Byzantinischen zur Türkischen Toponymie», Byzantion, c. 1935, s. 60. Evvelkine oranla bu nâhiyenin pek uzak bir yerde kaldığına işaret edelim.

Çeviri : H. Sahillioğlu

سور - وفرا در سده کواکب و در حدیثی که در کتابها

نام - ترنات

شکرانه بکر قرزانه مصطفی بکر اعلی و شاه بکر و در شیخ حسن بکر
انامه که در فرسوم سلطان احمد کاتب بکر و در میر به بکر اس
دارب قتل سلطان احمد متابیت الفی که در در و اصلا ترنات بکر
اولی اقلان دخی بر ترنات

یلدز لو اقلان اجیرنا و عبده و قاک و شاه و کس
انامه که در دلا قاک و شاه ولی سلطان احمد تاج المورید
سوانه و ایش که در

خزوسانم 7 طغوز اقلان جنید بکر محمد علی و حسن علی
مصطفی بکر و ترنات اولاد و قوز

ترنات نو اقلان ترنات بودن ترنات بودن او بی بکر
قلج بکر قلی بکر انامه که در سلطان احمد کاتب
قریزان نام جادو و عیار بکر انگر قشور
ترناتش در

شالمورد دده بکر اشجی علم بکر نیکو که کوی کوسمی و اقلان
سلطان احمد بر دهنده اقلان علی جلیبی
کلو که در ترنات
جری بکر و ترنات

و علی علی و لیل علی خضر بکر و لیلیا بکر ترنات بودن
اولاد با زار نو اقلان ترناتش در
مصطفی بکر

نام - ساکهار

احمد علی ولد
دکتر نا

امامیه

اسکندر پهلوی افغان / شکر افغان / امامیه چو کهنه فرستاده / محمد جلی / حاضر یک / یعقوب جلی

محمد ولد / فرج جلی و نوروزی افغان / بایزید و ازاد / طوره و افغانی / مذکور که بر افغان طایفه / مراد به کتشی در

علی علی ولد / بکر افغان ولد / عزیز بکر ولد انامیک / بانی بکر ولد / حاج نوروز / محمد جلی / مذکور که فرزند پهلوی / بکر بکر / بکر کشته قتل و دارد

ولید پهلوی / بنیاد افغان / افغان / علی جلی

نادر / مذکور در اولاد نادر بکر پهلوی بن نادر در اولاد نوروز

حسین ولد / اکیس بکر / شاه بکر / بانی جلی ولد نایب / بر افغان / افغان / خید اسه

تاجی مصطفی / تاج بکر ولد / چو رولوا اوز بکر / آقا افغان / علی / علی

عزیز ولد / علی جلی ولد / بن افغان / سلیمان ولد / فرمانی / بکر کتشی / افغان / خید اسه

افغان بکر افغان / اسکندر پهلوی پهلوی / افغان خید

نام
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر

نام
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر

نام
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر

سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر
 سلطان علی دختردار قهار افغان شاه کنگر و قندهار
 بختیاری نام کنگر